

Behandelplan, zorgplan, zorgdoel of zorgconsequentie

Het is dagelijkse praktijk bij tandartsen: een nieuwe patiënt meldt zich met diverse diepe caviteiten. De patiënt wil alles in orde hebben en de tandarts restaureert de caviteiten. De begroting is het behandelplan. De patiënt krijgt een maand later last van een tweede molaar en wil dit gebitselement graag behouden. De tandarts doet een endodontische behandeling. De beschermende overkapping kan de patiënt nog niet betalen. Na een half jaar breekt een knobbel van het betreffende gebitselement af en is er kiespijn in een bovenpremolair. De patiënt weet niet wat er nog meer staat te gebeuren, heeft het idee dat zijn gebit een 'gebed zonder end' is en vraagt of een gebitsprothese misschien de beste oplossing is.

Een volgende patiënt heeft pockets van 5 mm in het bovenfront, is al jaren onder behandeling bij de parodontoloog en heeft er genoeg van: de pockets worden niet minder en de tanden blijven een beetje wiebelen, maar dat doen ze nu al 10 jaar. Er is geen bloeding: de patiënt rookt. De tanden zijn lelijk en verkleurd en de patiënt wil 6 porseleinen kronen om toch een mooie glimlach te hebben. Wat zal de tandarts doen?

En dan in deze editie de casus in het artikel 'Zorgplan: een behandeling als deel van een puzzel. Beschouwing op uitspraak Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg'. De tandarts lijkt onder druk een behandeling te hebben uitgevoerd met een dubieuze prognose: zonder botopbouw bij een roker implantaten plaatsen in een dunne bovenkaak. Kennelijk kon de patiënt de volledige gebitsprothese in de bovenkaak niet verdragen, wilde per se implantaten en zag een bottransplantaat niet zitten. "Waarom niet proberen?" moet de tandarts hebben gedacht. De schade bij mislukken van de implantaten is minder dramatisch dan wanneer de hele botopbouw met heupbot zou mislukken. Ondanks deze overweging, loopt het toch uit op een tuchtzaak.

De *Wet op de geneeskundige behandelingsovereenkomst* eist dat patiënten geïnformeerd worden over een behandeling. Het lijkt gewenst dat niet alleen de aanstaande behandelingen maar ook het doel op de langere termijn en de daarbij behorende behandelplannen met hun alternatieven en hun prognoses zorgvuldig en in begrijpelijke taal worden besproken en vastgelegd in het patiëntendossier.

Verder in deze editie een artikel over de geschiedenis van draadspalken (die een mij bekende mka-chirurg ooit eens toepaste om mensen te helpen bij het afslanken) en over een zwelling rond het kaakgewricht waarbij een panoramische röntgenopname in eerste instantie het eerste keus diagnosticum is. Opmerkelijk is het onderzoek naar het poetsgedrag van studenten die 2 keer per dag poetsen en toch meer dan gemiddeld last blijken te hebben van bloedend tandvlees. Waar gaat het mis?

Deze editie van het NTvT geeft aan dat het vak van tandarts in beweging is en dat het meer is dan praktisch handelen.